

Τὰ εἰς τὸν προτελευταῖον στίχον ἀναφερόμενα ὄρη καὶ πεδιά, ἅτινα ξενίζου βεβαίως τὸν σημερινὸν ἀναγνώστην, εἶναι ὑπαινιγμὸς τῶν δύο ἀλληλομαχομένων ἐπαναστατικῶν φατριῶν, τῶν Ὀρειῶν καὶ Πεδινῶν, κληθεῖσῶν οὕτω κατ' ἀπομίμησιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, τῆς ὁποίας αἱ πράξεις ἐλαμβάνοντο ὡς ὑπογραμμὸς ὑπὸ τῶν ἀρεϊμανίων ἡρώων τῶν Ἰουνιακῶν.

* Ἄλλα λείψανα δὲν διεσώθησαν ἐκ τῆς πρωτοχρονιάτικῆς φιλολογίας τοῦ 1864. Ἄλλὰ τὰ παρατεθέντα εἶνε ἀρκετὰ ὅπως παράσχωσι πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ ἐθίμου καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἐνταυτῆ τῆς ἐποχῆς. Ἄξιοσημείωτον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τοὺς φλογερῶς ἐπαναστατικούς ὁ τύπος ἤσθάνετο τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτῆ πρὸς τὸ κοινὸν ἀπαξ τοῦ ἔτους, ἔστω καὶ διὰ στόματος τῶν διανομέων του· ἐνῶ σήμερον ἀπαξιοῖ νὰ τὸ πράττῃ ἴσως ἐξ ὑπεροφίας διὰ τὴν πρόοδόν του, ἴσως — τὸ πιθανώτερον — καὶ διότι ἀγνοεῖ αὐτὸς ὁ ἴδος τί πρεσβεύει.

* Ἀθῆναι, Αὐγούστος 1908

ΜΠΑΜΠΗΣ ἌΝΝΙΝΟΣ

Ὁ γάμος καὶ τὰ δυστυχῆματα

Ἡ σκηνὴ εἰς βιομηχανικὸν κατάστημα.

Ὁ Διευθυντής. — Τί θέλεις;

Ὁ Ἐργάτης. — Ἐπειδήτης καὶ παντρεύθηκα τὰ προφῆς καὶ θάχω ἐδῶ καὶ ἄμπρὸς ἔξοδα, κύρ Διευθυντή, νὰ μοῦ ἀυξήσετε τὸ μισθὸ μου γιὰ μιὰ μικρὴ βοήθεια. . . .

Ὁ Διευθυντής. — Αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον! . . . Τὸ κατάστημα εἶνε ὑποχρεωμένον μόνον διὰ τὰ δυστυχῆματα ποῦ συμβαίνουν ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου! . . .